

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Maia Cobzeva împotriva lui Dmitri Lunga

(încasarea prejudiciului moral)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 21 octombrie 2025,

Dosarul nr. 2ra-226/26

PIGD Nr. 2-23114904-01-2ra-24032026

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Sandu)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, R. Pascari, C. Roșca)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Dmitri Lunga,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 7 august 2023, Maia Cobzeva a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitri Lunga, prin care a solicitat încasarea sumei de 250 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin comiterea contravenției prevăzute la art. 78/1 Cod contravențional.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 august 2020, a fost desfăcută căsătoria încheiată cu Dmitri Lunga, domiciliul copiilor minori comuni fiind stabilit la reclamantă.

3. La 12 ianuarie 2021, în timpul întrevederii cu copilul minor comun, Dmitri Lunga a agresat-o fizic pe reclamantă, cauzându-i suferințe psihice și fizice, precum și vătămări corporale. În legătură cu acest fapt, la 12 mai 2021 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. *****, în baza art. 78/1 Cod contravențional. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 19 decembrie 2022, Dmitri Lunga a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 78/1 Cod contravențional, procesul contravențional fiind încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere contravențională. Prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2023, această hotărâre a fost menținută.

4. Reclamanta a invocat că, potrivit raportului de evaluare psihologică din 8 iunie 2023, întocmit de Institutul pentru Familie și Inițiative Sociale, la momentul evaluării prezenta simptome de stres posttraumatic, manifestate prin stări intense de disconfort la amintirea evenimentului, hipervigilență, senzație constantă de alertă, stare de amorțire și gol interior, comportamente de evitare, precum și suspiciune generalizată față de cei din jur.

5. Reclamanta a susținut că suma solicitată este justificată prin necesitatea atenuării consecințelor negative ale faptelor comise de pârât, a traumelor psihice și a suferințelor suportate, cuantumul despăgubirilor urmând a fi stabilit în raport cu criteriile prevăzute la art. 2037 Cod civil, cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu principiul echității.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 aprilie 2024, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Maia Cobzeva împotriva lui Dmitri Lunga cu privire la încasarea prejudiciului moral. S-a încasat în beneficiul reclamantei de la pârât suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin comiterea contravenției prevăzute la art. 78/1 Cod contravențional, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, s-a încasat de la Dmitri Lunga în Bugetul de Stat al Republicii Moldova suma de 750 lei cu titlu de taxă de stat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 aprilie 2024, la 23 aprilie 2024 Dmitri Lunga a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și adoptarea unei hotărâri noi de respingere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Maia Cobzeva cu privire la încasarea prejudiciului moral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Centru din 21 octombrie 2025, a fost admis apelul declarat de Dmitri Lunga. A fost modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 aprilie 2024 în partea cuantumului prejudiciului moral, micșorându-se cuantumul acestuia de la 25 000 lei la 10 000 lei, în rest hotărârea fiind menținută fără modificări.

9. Instanța de apel a constatat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, hotărârea fiind întemeiată în partea constatării necesității încasării prejudiciului moral de la Dmitri Lunga în beneficiul Maiei Cobzeva. Totuși, în ceea ce privește cuantumul prejudiciului moral, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele a probelor prezentate, cuantumul stabilit fiind disproporțional în raport cu prejudiciul cauzat.

10. Aceasta a reținut că, în urma contravenției comise de Dmitri Lunga prevăzute la art. 78/1 Cod contravențional, reclamantei Maia Cobzeva, fostă soție a acestuia, prin aplicarea violenței fizice, i-au fost cauzate suferințe psihice manifestate prin stări de stres, neliniște, disconfort emoțional și retrairi negative, astfel că reclamantei i-a fost cauzat un prejudiciu moral care urmează a fi compensat de autorul faptei ilicite.

11. Totodată, a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia reclamanta nu ar fi demonstrat existența prejudiciului moral, reținând că în materia

prejudiciului moral suferințele psihice nu pot fi întotdeauna probate prin mijloace directe, acestea rezultând din circumstanțele concrete ale cauzei, din natura faptei ilicite și din consecințele pe care aceasta le produce asupra persoanei vătămate. Existența prejudiciului moral a fost apreciată ca rezultând atât din caracterul faptei de violență în familie pentru care apelantul a fost recunoscut vinovat, cât și din materialele probatorii administrate în cauză.

12. Curtea de Apel Centru nu a reținut critica apelantului referitoare la raportul de evaluare psihologică din 8 iunie 2023, constatând că momentul întocmirii raportului nu îi înlătură relevanța probatorie. Evaluarea psihologică a fost realizată la scurt timp după menținerea constatării vinovăției apelantului pentru comiterea contravenției de violență în familie, circumstanță care explică cererea reclamantei de a documenta consecințele psihice ale faptei. Raportul psihologic a fost apreciat ca un element probator pertinent pentru aprecierea existenței și intensității suferințelor psihice invocate.

13. Nu a reținut nici afirmațiile apelantului potrivit cărora acțiunile reclamantei ar fi determinate de rea-credință, reținând că aceste susțineri au caracter pur declarativ și nu sunt confirmate prin probe concludente.

14. Cu referire la cuantumul prejudiciului moral, instanța de apel a considerat că prima instanță a apreciat în mod eronat mărimea despăgubirilor. Ținând cont de necesitatea acordării unei compensații echitabile și rezonabile în raport cu suferințele invocate, de gravitatea faptei pârâtului, de impactul pe care aceasta l-a avut asupra reclamantei, precum și de faptul că despăgubirea pentru prejudiciul moral nu poate fi deturnată de la scopul său prin majorări nejustificate, instanța de apel a concluzionat că suma de 10 000 lei reprezintă o compensație echitabilă pentru suferințele cauzate în urma contravenției de violență în familie.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 17 martie 2026, Dmitri Lunga a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 21 octombrie 2025, solicitând casarea acesteia împreună cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 aprilie 2024 și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

16. Recurentul a susținut că la materialele cauzei lipsesc acte confirmative cu privire la prejudiciul moral suferit de Maia Cobzeva, obligația de a dovedi faptul cauzării prejudiciului moral revenind părții vătămate. A arătat că prejudiciul moral presupune un complex de operațiuni psihologice care pot fi ilustrate doar în baza unor teste psihologice și nu se lasă la aprecierea arbitrară a oricărui subiect de drept.

17. Recurentul a criticat raportul de evaluare psihologică din 8 iunie 2023, susținând că acesta nu poate fi luat în considerare, întrucât a fost întocmit la aproximativ doi ani și șase luni de la data pretinsei fapte contravenționale, respectiv la 12 ianuarie 2021. A invocat că, pe durata examinării cauzei contravenționale, reclamanta nu a efectuat un astfel de raport și nu a făcut nicio referire la degradări psihice în declarațiile date în cadrul dosarului contravențional, participând activ la fiecare ședință de judecată.

18. Recurentul a mai arătat că raportul de evaluare psihologică a fost întocmit cu câteva zile înainte de depunerea acțiunii privind încasarea prejudiciului moral și exclusiv în scopul obținerii unei probe pentru admiterea acțiunii, apreciind că reclamanta a indus în eroare instanța de judecată în scopul obținerii unui venit neîntemeiat.

19. Recurentul a susținut că instanța judecătorească se află în imposibilitate de a stabili gradul de suferințe psihice legate de un eveniment care a avut loc cu doi ani și șase luni în urmă, reclamanta neargumentând și nejustificând suportarea prejudiciului moral. A invocat că simpla invocare a normelor juridice nu justifică caracterul și gravitatea suferințelor suportate, iar acțiunile reclamantei sunt contrare principiului bunei-credințe.

20. Recurentul a arătat că suma de 250 000 lei pretinsă inițial de reclamantă este excesivă în raport cu criteriile stabilite în speță și cu principiul general al echității, reclamanta nedemonstrând nici gravitatea prejudiciului moral suportat, nici echitatea despăgubirii solicitate. A invocat prevederile art. 2036 și art. 2037 Cod civil, susținând că despăgubirea trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, asigurând o compensație suficientă, dar nu exagerată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

23. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

25. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 21 octombrie 2025.

27. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 9 martie 2026 (f.d. 110). Prin urmare, recursul declarat la 17 martie 2026 este considerat a fi depus în termen.

28. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și

întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

35. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a reținut în mod argumentat că pretenția întemeiată pe îmbogățirea nejustificată nu poate fi examinată izolat de raporturile juridice existente între societatea aflată în procedura falimentului și fostul său fondator și administrator. Instanța de apel a explicat coerent caracterul subsidiar al acestei instituții și a constatat că reclamanta nu a demonstrat, cu certitudine, lipsa oricărui temei juridic al transferurilor bănești efectuate în perioada în care intimatul exercita prerogativele de administrator al societății.

36. Totodată, instanța de apel a oferit un răspuns suficient criticii privind valoarea probantă a actului de control fiscal. Aceasta a reținut că simpla constatare a unor plăți către administrator nu dovedește, prin ea însăși, caracterul ilicit al transferurilor sau existența unei îmbogățiri nejustificate, cu atât mai mult cu cât tranzacțiile analizate vizau categorii de cheltuieli legate de activitatea comercială a întreprinderii. În același sens, lipsa unor documente contabile ori decizii interne nu a fost apreciată ca fiind suficientă, în sine, pentru a substitui dovada inexistenței cauzei juridice a plăților.

37. Instanța de recurs consideră întemeiat și raționamentul instanței de apel referitor la incidența cadrului special al procedurii de insolvabilitate și la faptul că aceleași circumstanțe au fost deja valorificate prin mecanismul atragerii la răspundere subsidiară, cerere respinsă prin hotărâre definitivă. În aceste condiții, argumentele din recurs exprimă, în esență, dezacordul recurenteii cu aprecierea dată

de instanța de apel probelor și calificării juridice a raportului litigios, fără a justifica îndepărtarea de la concluziile deciziei recurate.

38. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Dmitri Lunga ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

40. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Dmitri Lunga.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat